

(глава и гърди) съвпада по техника и стил съ образа на Св. Никола. Дветъ изображения сж безъ съмнение едно-временни, още повече, че тѣ сж заимали въ църквата симетрични мѣста (на западната страна на двата източни стълба подъ купола).

Най-после К. Иречекъ, въ своитѣ „Пжтувания изъ България“ (стр. 68 сл.), съобщава, че видѣлъ въ Бояна едно изображение въ аркосолия на южната страна на притвора, което тогава се намирало върху откритата презъ 1912 год. сцена на Христа въ храма. Това изображение било портретътъ на нѣкой си Алдимиръ, умрѣлъ въ 1346 год. Описанието на фигурата, чието лице вече въ времето на Иречека било неузнаваемо, не е запазено. До нея се намиралъ надписъ: *прѣстави се рабъ Бѣи Алдимиръ . . . мировъ сѣи. Верковичъ въ 1855 год. челъ следъ думата „Алдимиръ“ още: коесводниъ Витомировъ сѣи мѣсеца мѣзъ день .л. въ лето 6854 инд. 8 (т. е. 1346 год.).*¹⁾

Много е вѣроятно, че сцената на Въведението, която е разположена срещу това изчезнало изображение, е била рисувана по сжщото време, т. е. въ 1346 г. Начинътъ на живописъта допуска тази дата.

trine) se rapprochent, pour la technique et le style, de l'effigie de St. Nicolas. Les deux figures sont sans aucun doute contemporaines, d'autant plus qu'elles occupaient dans l'église des places symétriques (sur les parois occidentales des deux saillants de l'est).

Enfin, K. Jireček dans ses „Voyages à travers la Bulgarie“ (p. 68 et suiv.) parle d'une image qu'il avait vue à Boïana, et qui recouvrait au milieu du XIXe siècle la scène, dégagée aujourd'hui, du „Christ parmi les Docteurs“. C'était le portrait d'un certain Aldimir, mort en 1346. Cette figure dont le visage était déjà méconnaissable du temps de Jireček ne s'est pas conservée. Auprès d'elle se trouvait l'inscription suivante: *прѣстави се рабъ Бѣи Алдимиръ коесводниъ Витомировъ сѣи мѣсеца мѣзъ день .л. въ лето 6854 инд. 8.*

„Est mort, le serviteur de Dieu Aldimir,¹⁾ fils du voïevode Vitomir le 1e mai en l'an 6854 (1346) indiction 8.“

Il est très vraisemblable que la scène de la Présentation de la Vierge, symétrique de celle qui a disparu, a été peinte au même moment, c'est-à-dire en 1346. La „manière“ qui s'y révèle permet cette supposition.

¹⁾ Личността на Алдимира е непозната. Името на Витомира се срѣща два пжти въ българскитѣ паметници отъ XIV в.: на прѣстена, на меренъ въ църквата Св. София въ София (гл. Й. Ивановъ, Изв. на Бѣлг. Арх. Друж. II стр. 8—9) и въ една фреска отъ църквата на Земенския манастиръ (Й. Ивановъ, пакъ тамъ III стр. 68). Авторътъ на тѣзи статии предполага, че собственикътъ на прѣстена е сжщото лице, което се споменава въ Боянския надписъ.

¹⁾ La personnalité d'Aldimir n'est pas connue. Le nom de Vitomir se rencontre deux fois dans des monuments bulgares du XIVe siècle: sur une bague trouvée dans l'église de Ste Sophie à Sofia et sur une fresque du monastère de Zémen (v. J. Ivanov, dans les Izvestia de la Soc. arch. bulgare II, 8—9 et III, 68). L'auteur des articles susmentionnés suppose que le possesseur de la bague était le même personnage représenté à Boïana.